

specifikace: předmětem sporu (jak byl vytyčen žalobkyní v žalobě) není zákonné ručení při porušení péče žalovaného jako řádného hospodáře při výkonu funkce člena voleného orgánu právnické osoby (které je upraveno například v § 159 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, či v § 68 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), nýbrž jde o spor z ručitého závazku, který byl převzat žalovaným na základě smlouvy. Nejde proto o spor, k jehož projednání a rozhodnutí by byly příslušné krajské soudy jako soudy prvního stupně podle § 9 odst. 2 písm. p) o. s. ř.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

Ncp 145/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **ŠkoFIN s. r. o.**, IČO 45805369
sídlem Pekařská 6, 150 00 Praha 5
zastoupena advokátem Mgr. Jaroslavem Tajbrem
sídlem Ludvíka Poděště 1883/5, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému: **C. F.**
zastoupený advokátem JUDr. Janem Šafrou, LL.M.
sídlem Revoluční 1082/8, 110 00 Praha 1

o zaplacení 604 277 Kč s příslušenstvím,
vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 24 C 420/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 5 (dále jen „předkládající soud“) dne 23. 11. 2017 domáhá jednak po (původně prvním žalovaném) společnosti Spinelli a Rotondo a. s., IČO 29127092 (dále i jen „Společnost“), a (původně druhém) žalovaném peněžitého plnění s odůvodněním, že mezi ní a Společností byla dne 18. 3. 2016 uzavřena smlouva o úvěru (dále i jen „Smlouva“), jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěru Společnosti k financování vozidla. Žalovaný jakožto jednatel Společnosti převzal na základě ručitelského prohlášení ze dne 30. 3. 2016 závazek ručení, že splní závazek Společnosti, který vznikne ze Smlouvy, pokud ho nesplní Společnost. Protože Společnost neplnila své závazky ze Smlouvy, žalobkyně Smlouvu předčasně ukončila v souladu se smluvními ujednáními a vyzvala Společnost k úhradě závazků z ukončené Smlouvy. Vzhledem k tomu, že Společnost nereagovala na výzvu k úhradě závazků, byl vyzván k úhradě ručitelského závazku žalovaný. Předkládající soud usnesením ze dne 31. 10. 2019, č. j. 24 C 374/2017-133, vyloučil ručitelský spor mezi účastníky (uvedenými v záhlaví tohoto usnesení) k samostatnému projednání.
2. Předkládající soud postupoval podle § 104a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), a předložil věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému k rozhodnutí o věcné příslušnosti. Byl toho názoru, že není věcně příslušný, neboť předmětem sporu mezi účastníky je zákonné ručení při porušení péče řádného hospodáře, k němuž je věcně příslušný krajský soud podle § 9 odst. 2 písm. p) o.s.ř..
3. Žalobkyně se k postupu předkládajícího soudu nevyjádřila.
4. Žalovaný s postupem předkládajícího soudu vyslovil souhlas.
5. Řízení se koná u toho soudu, který je věcně příslušný. Pro určení věcné příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 o. s. ř.). Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení (§ 104a odst. 1 o.s.ř.).
6. Podle § 9 odst. 1 o.s.ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.
7. Podle § 9 odst. 2 písm. p) o. s. ř. krajské soudy jako soudy prvního stupně rozhodují ve věcech zákonného ručení při porušení péče řádného hospodáře.
6. V projednávané věci se žalobkyně, jak vyplývá z obsahu žaloby a okolností, které tu byly v době zahájení řízení, domáhá po žalovaném zaplacení žalované částky z titulu ručení, které převzal žalovaný na základě ručitelského prohlášení, jako zajištění závazků Společnosti v souvislosti s uzavřením Smlouvy mezi žalobkyní a Společností.
7. Z uvedeného vyplývá, že předmětem sporu (jak byl vytyčen žalobcem v žalobě) není zákonné ručení při porušení péče žalovaného jako řádného hospodáře při výkonu funkce člena voleného orgánu právnické osoby (které je upraveno například v § 159 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, či v § 68 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), nýbrž se jedná o spor z ručitelského závazku, který byl převzat žalovaným na základě smlouvy. Nejde proto o spor, k jehož projednání a rozhodnutí by byly příslušné krajské soudy jako soudy prvního stupně podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.
8. K uvedenému sporu jsou proto věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se

nejedná o spor (věc), pro který (kterou) by byla založena v prvním stupni věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 o. s. ř. nebo podle jiného právního předpisu.

9. Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený proto z těchto důvodů rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. tak, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.
10. Usnesením o věcné příslušnosti jsou účastníci a soudy vázáni (§ 104a odst. 7 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 24. února 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu